

DOLOMITI in STELVIO: 6.8. - 12.8.2018 (kombi Jumper)

1.dan (6.8.2018): Solkan - Misurina (253km)

Po vseh prvomajskih tegobah s kombijem (beri potopis BiH, maj 2018), smo tokrat na pot odrinili z »novim« kombijem, Citroen Jumperjem. Nekaj malenkosti smo mu še dodali, ga malo »stestirali« na krajših vikendaških izletih in se sedaj odpravili na malo daljše potovanje. Prvi teden dopusta smo izkoristili za ležanje na plaži v sosednji Istri, drugo polovico pa za potepanje po Dolomitih. Na pot se tokrat odpravljamo sami, saj so se kolegi komaj dobro vrnili iz potepanja po Grčiji. Pot kot vedno pričnemo na Goriškem. Zjutraj na hitro dopolnimo zaloge hrane in ob 10h tankamo na Petrolu v Vrtojbi. Ko moj zapre pokrovček rezervoarja »pljuskne« nekaj nafte ven. Sprva mislimo, da kaj pušča, nato pa moj pravi, da je najverjetneje samo malo preveč tankal. Na parkirnem še malo počekiramo, če je pod nami kakšen madež, ker pa o njem ni ne duha ne sluha, se ob 10:20 odpravimo na pot po italijanski avtocesti. Spremlja nas sonce in okrog 30°C. Nekaj km pred Portogruarom popravljajo oziroma dograjujejo avtocesto, promet poteka počasi, po zoženih pasovih in občasno imamo zastoje, za katere upamo, da nam ne bodo pobrali preveč časa in seveda živcev. Ob 11:15 izberemo izhod Portogruaro in nadaljujemo po avtocesti še vse do Vittorio Veneta. Ker se bliža ura kosila, se odločimo, da naredimo postanek ob jezeru Santa Croce. Ker pa je malo pred njim nek semafor, se odločimo slediti tablam za neka druga jezerca in se tako ob 12:10 parkiramo zraven modrih jezer (Laghi Blu: N46,066265° E12,331982°). Okrog jezerc je speljana pešpot, pa klopce in mize za piknik in nek ribiški »žur« plac. V senčki (31°C) pojemo kosilo in v miru spijemo kafe, ter se nato ob 13:22 odpravimo naprej po dolini Lapisina. Otroci po poti zaspijo, midva pa ugotavlja, da po tej poti skoraj ni žive duše, ni avtodomov, malo je prometa, vse deluje precej zapuščeno (glavnina prometa je speljana na avtocesto do Beluna). Ko prispemo v Longarone si od daleč ogledamo jez Vajont (obiskala sva ga že leta 2011) in nato zaslišimo neko škripanje. Pomislimo na najslabše. Takoj, ko je mogoče, se ustavimo ob cesti, avto za nami nas prehiti in škripanje z njim. Ha-ha. Kako nam je odleglo, da ni bila napaka pri nas, saj sva že videla scenarij, podoben letošnjemu prvomajskemu. Pomirjeno nadaljujemo pot mimo jezera Santa Croce, naprej vse do Auronza, kjer se ustavimo na PZA-ju (N46,561140° E12,418518°). Spanje vas tu stane 20€, 1h pa 3€. Malo se pretegneva, otroka še spita in ko se zasliši grmenje, se odločiva, da nadaljujemo pot. Ob 15:00 gremo naprej, in ne mine minuta, ko nas zajame ploha, ki ozračje ohladi na 17°C. Ob 15:35 prispemo na današnji cilj, PZA Loita v Misurini (N46,58839° E12,25737°). V neposredni bližini je še en kamp, ki pa je bil polno zaseden (tako kot zvečer PZA, čeprav je prostora za cca 50 kamperjev). Pomalicamo in se odpravimo na krožno pot okrog jezera Misurina. Na poti nazaj kupimo še svež kruh, katerega zmažemo za večerjo ☺. Sledi počitek in igranje, moj pa še malo tuhta, zakaj mu je ob tankanju »spuščala« nafta. Noč je mirna, hladna in deževna.

Lagi blu (▲)

PZA Loita Misurina (◄) in lago Misurina (▼)

2. dan (7.8.2018): Misurina - Cortina d'Ampezzo - passo Falzarego - passo Pordoi - Lago di Carezza - Foresta (203km)

Po 7:00 nas počasi prebujaajo avtobusi, ki vozijo iz Cortine proti gori Tre Cime (in obratno). Počasi vstanemo in pojemo. Ob 9:20 smo nared. Vrnemo se malo nazaj, v smeri prihoda, ter čez prelaz Tre Croci, pridemo v Cortino d'Ampezzo. Ob 10:00 parkiramo pred adrenalinskim parkom (Parco Adrenallina Cortina) in se odločimo, da gresta otroka malo »plezat« ☺. V parku si lahko do 3 ure, otroci do višine 120cm so v njim prilagojenem delu parka skupaj z lastnim (starševskim) spremstvom. Otroci plačajo 9€, za odrasle pa je cena 22€ + dodatnih 10€ za eno izmed dveh težjih tras. Naša dva vztrajata nekaj več kot uro in pol. Ob 11:35 se odpravimo, malo zgrešimo (tokrat potujemo le z analognim zemljevidom, brez navigacije) in pot nadaljujemo proti Misurini (a ne po isti poti kot smo prišli). Ker se nam zdi vse skupaj malo sumljivo in se bliža ura kosila, se ustavimo na enem od vhodov v naravni park (Parco Naturale delle Dolomiti d'Ampezzo). V senčki je prijetnih 25°C, kosilo nam tekne in ob 13:30 smo pripravljeni na odhod. Ko ravno izbiramo pot na zemljevidu, zaslišimo sirene, nato vidimo rešilce in gasilce, minutko za tem še policaje, ki dirjajo v smer Misurine. Očitno je bila nesreča, zato se jasno odločimo, da gremo v obratni smeri. Torej se vrnemo v Cortino in pot nadaljujemo čez prelaz Falzarego (14:20), na nadmorsko višino 2.117m, kjer samo malo poslikamo (otroka spita) in pot nadaljujemo do Castello di Andraz kjer nas ulovi par kapljic dežja. Ob 15:30 smo že na vrhu naslednjega, 2.239 metrov visokega prelaza Pordoi. Spet malo postanemo (N46,488003° E11,809839°), zunaj je sicer sijalo sončke, vendar je precej pihalo in je bilo hladno. Malo tam poslikamo in se odpravimo v smeri Viga. Žal se tam proti prelazu Costalunga vleče en počasen kamper, ki se nikakor ni hotel umakniti, zato moj sklene, da naredimo postanek, ga malo »počakamo« in potem v svojem tempu nadaljujemo pot naprej. Postanek izkoristi predvsem naš kuža, ki je vesel tekanja in smukanja med grmički. Ob 17:30 se parkiramo na plačljiv parkirni (1€/h) ob jezeru Carezza (N46,411608° E11,574948°). spustimo se skozi tunel, pod glavno cesto, obkrožimo jezero, pojemo sladoled in se po dobri urici sprehoda odpravimo nazaj na pot. V sončnem vremenu in 30°C iščemo kraj Tirolo in PZA v njem, malo zgrešimo in pridemo do nekih slapov in naravnega parka, kjer je prepovedano spanje (s kamperjem, se niti do teh slapov ne da pripeljati, ker je pot precej ozka!). Bliža se večer, ura je skoraj 20:00 in po knjigi iščemo PZA v bližini, ko se spomnim, da sem ob poti v kraju Foresta (gozd) opazila table za PZA. Sklenemo, da se vrnemo malo nazaj in ko prispemo v Foresto, sledimo tablam za PZA (N46,675999° E11,112405°). Ta je zastonj, čeprav je privat- v lasti pivovarne Forst (kraj Foresta je v nemščini Forst - pa na zdravje ☺).

Po poti na prelaz (◄) in na vrhu prelaza Falzarego (▲)

Lago di Carezza (◄), PZA Forst (▲) in p. Pordoi (▼)

3.dan (8.8.2018): Foresta – Curon Venosta (Lago di Resia) – Malles Venosta (108km)

Zbudimo se v dokaj soparno jutro, ob 9h že kaže 26°C . Okrog nas in na splošno v celotni tej pokrajini je polno sadovnjakov in nasadov jablan. Ženska ekipa očitno rada praznuje na potovanjih in tako smo zjutraj malo praznovali, ter se ob 9:15 odpeljali naprej, proti Rezijskemu jezeru (Lago di Resia). Pripeljali smo se v Curon Venosta, da bi si ogledali zvonik, vendar nismo dobili praznega parkirnega prostora (1€/h). Šli smo malo naprej proti meji in se potem obrnili nazaj, ter naleteli na mini parking ($N46,807696^{\circ}$ $E10,5410015^{\circ}$). Peš se odpravimo do jezera, poslikamo in naredimo cel krogec okoli, ter se po poti nazaj ustavimo še v bližnjem parku z igrali. Ob 12:30, ter sončnem in 24°C toplem vremenu, se odpravimo po isti poti nazaj, skozi San Valentino do Glorenze, kjer se zapeljemo skozi obzidje v iskanju kampa Camping im Park Glurns ($N46,67067^{\circ}$ $E10,54520^{\circ}$). Že na vhodu je visela tabla, da so kapacitete polne, mi se vseeno optimistično podamo naprej, kjer sicer naletimo na nekaj praznih parcel, katere pa so imele table rezervirano. Želim se pozanimati na recepciji, a kaj, ko je le ta med 12:00 in 14:00 zaprta. V sosednjem kraju Malles Venosta dobimo Camping Mals ($N46,683889^{\circ}$ $E10,551111^{\circ}$). Moj je sprva malo skeptičen, ker je kamp tik nad železniško postajo, kar se pa kasneje izkaže, da ni pretirano moteče (na postaji vlak obrne, saj ni več poti naprej). Prostora oziroma parcel na izbiro praktično ni oziroma sta le 2 ali 3 (zvečer so kamperji le še obračali, saj ni bilo več prostora), zato ne kompliciramo, skuhamo kosilo in uživamo. Malo pred 18:00 se odločimo za sprehod do javnega bazena, katerega vstopnina je všteta v ceno kampa. Ko ugotovimo, da se le ta ob 19h zapre, pohitimo nazaj po »opremo«, odložimo kužka in se odpravimo na kopanje. Dobrih 45min mine hitro, čaka nas le še lahka večerja, igrala in počitek. Ob 23h nas prebudi pihanje in grmenje, hitimo pospravljati in zapirati tendo, potem pa le še uživati v zvokih dežnih kapelj.

Curon Venosta (►)

4.dan (9.8.2018): Malles Venosta - Glorenza - passo dello Stelvio - Bormio (62km)

Prebudimo se ob 7:20, poležimo, pojemo, naredimo plan in se počasi pripravimo na odhod, kateri mora biti še pred 11:00. Moj pravi, da gremo s kolesi do 2km oddaljene Glorenze pridemo nazaj, naložimo kolesa in se odpravimo iz kampa. Meni je malo sumljivo in se mi zdi, da nam časovno ne bo uspelo, saj je ura že 9:30, vendar popustim in se odpravimo. Malo se zapeljemo znotraj obzidja, si preberemo, da je to najmanjše mesto v vsej pokrajini in, da je »tako majhno, da morajo meščani še k sveti maši izven meščanskega obzidja«. Tu okrog je še kolesarska pot, ena vodi proti Rezijskemu jezeru, druga pa v nasprotno smer, proti Sludernu. Izberemo slednjo, peljemo se ob potoku in iščemo mlin ter najstarejšo destilarno viskija v Italiji. Vsaj po tablah sodeč. Žal, razen table, na začetku pot, naprej ni nobene več in tako zgrešimo obe zanimivosti. Ura se bliža 11 in ker vemo, da nimamo časa iskati, se moj odloči, da gre sam s kolesom do kampa (ker bo tako hitrejši) in nas potem pride iskat. Ostali trije izkoristimo čas za krompirček in coca-colo ter se počasi odpravimo do »meet point-ta« (plačljiv parking: N46,672034° E10,552623°). Med tem, ko čakamo ostala dva člana, se pooblači in prične rosi. Ob 11:35 prideta moj in kuža, naložimo kolesa in se odpravimo proti prelazu Stelvio. Pred vzponom nam potovalni računalnik kaže, da imamo goriva še za 100km. Mojemu je sicer sumljivo, vendar ne želimo tvegati, da bi ostali kje tam gor oziroma na poti tja gor. Ustavimo se na zadnji bencinski pred vzponom. Vse je zaprto, dela le self service, vzame le kartico... Moj se odloči, da ne bo tankal in tako ob 13:20 pričnemo z vzponom. Pot je vijugasta, dokaj ozka, ovinek pa lahko naredi le en na enkrat, saj porabiš celotno cestišče (tudi motoristi navadno počakajo na ovinkih, da avto naredi zavoj). Najprej se ustavimo pri Franzenshöhe hotelu, nato pa nadaljujemo pot na 2760m visok vrh, kjer se parkiramo na parking za avtodome (N46,529406° E10,4514485°), zraven dveh avtodomov z Goriško tablico, ki so se ravno odpravljali naprej. Povzpne se še do postojanke Rifugio Garibaldi, na nadmorsko višino 2845m (in vetrovni, 8°C). Kupimo par spominkov, skuhamo še kafe in se ob 16:45 opravimo navzdol, proti Bormiu. Na bolj ravninskem delu nas mulc opozori, da je nekaj tekalo zraven nas. Takoj, ko je možno, se ustavimo in opazujemo, kaj slikajo preostali turisti. Kaj kmalu jih vidimo tudi mi - svizce ☺. V Bormiu se prebijemo skozi gost promet, vse do parkirnega zraven gondole (N46,46260° E 10,37190°). Zunaj je prijetnih 23°C, kar izkoristimo za sprehod v center. Nekaj minut po 20h (in zjutraj okrog 8h) pridejo pobirat parkirnino (8€/24h), plačamo in v miru pojemo večerjo. Slabo uro kasneje, začne pihati, pridejo črni oblaki, prične grmeti, nato se ulije - pa lahko noč ☺.

Glorenza (▼)

smer našega prihoda na prelaz Stelvio (▲)

Celotna posadka na vrhu prelaza (♣) in svizec (♠)

5.dan (10.8.2018): Bormio – passo Aprica – Capo di Ponte (104km)

Zjutraj nas zbudi otroški živ žav, ker tam nudijo počitniško varstvo, poleg tega, pa ob 9h prične obratovati gondola. Po zajtrku se naštimamo, plačamo karto Bormio 2000 (13€ povratna/odrasel, otroci do 8let zastonj, ne izberemo še dodatne Bormio 3000). Malo se sprehajamo, malo smo na igralih in ko pridemo do koč ob jezerih (Rifugio Laghetti), izkoristimo čas za igrala. Kmalu prične deževati, zato se odločimo, da pojemo kosilo in se potem odpravimo nazaj do gondole (ki pa med 12:45 in 14:00 ne obratuje). Ob 14:10 se prepeljemo v dolino, pospravimo in se ob 15:00 odpravimo. Otroka zaspita, mi pa se prebijamo skozi Tirano in čez prelaz Aprica. Na vrhu, v Aprici, nam potovalni računalnik spet kaže, da je goriva le še za 80km. Vidimo bencinsko z dokaj ugodno ceno goriva in se odločimo, da tankamo 40l. Ura je 16:35, vreme je sončno in 26°C, ko se pričnemo spuščati. Vse bi bilo v redu, če nam kazalec goriva ne bi »stagniral«. Čeprav smo tankali, se je kazalec komaj da kaj dvignil. Prispeli smo v Edolo in, ko smo se odločali po kateri poti gremo, sledimo tisti, kjer je bilo »manj« avtov. Ven iz mesteca se ustavimo, da preverimo pot in ker je v nasprotni strani bila kolona vozil, smo se odločili, da nadaljujemo kar po tej poti naprej. Ob 17:45 se parkiramo na PZA Concarena v Capo di Ponte (N46,02447° E10,34325°), ker želimo raziskati zakaj je kraj na seznamu Unesco-ve dediščine. V bližnjem baru, ki je hkrati vstopna točka tematskega parka, plačamo 12€/24h. Parcel je 12, vsaka pa ima vodo in elektriko, v bližini so še wc-ji in tuš. Starejši par iz avtodoma ogovori naše otroke, gospa nam prinese domač limoncello, otrokom pa en lesen vlakec. Še malo pokramljamo z njimi, pojemo večerjo, se sprehodimo do bližnjega jezera in se odpravimo k počitku.

Bormio (►)

Cima bianca (▲) in rifugio Laghetti (►)

6.dan (11.8.2018): Capo di Ponte - Lago d'Iseo - Desenzano del Garda (107km)

Zbudimo se okrog 8h, pojemo, sprehodimo psa, in ga pustimo čuvat avtomobil, ter se s kolesi odpravimo pogledat arheološke parke. Parkov je več, pokrajinski oziroma državni, je plačljiv, med tem ko so lokalni brezplačni. Mi smo si ogledali slednjega (Parco archeologico nazionale dei Massi di Cemmo). Sprehodite se lahko med skalami, na katerih so zapisi (oziroma slikovna pisava) nekega starega ljudstva, ki je nekoč tu naseljevalo obsežno področje. Ob 11:45 in 30°C se odločimo, da nam je dovolj, pa še kužka moremo dat na zrak. Ko prispemo nazaj, sta prosti le še dve parceli. Med tem, ko moj pridno kuha kosilo, naša otroka rišeta risbico, v zahvalo za prejeto igračo. Ko pojemo, pospravimo in risbico odnesemo starejšemu paru. Presrečna se zahvalita in pravita, da jo bosta vedno vozila s seboj in se poslovita od nas, kot da bi se poznali že od prej. Ob 15:30 odrinemo, otroka zaspita, mi pa se vozimo po »hitri cesti« v smeri Isea. Ker po poti vozimo praktično iz tunela v tunel (tudi po slabe 8km dolgem) se ob prvi »priliki« preusmerimo malo navzdol do kraja Marone, ter pot nadaljujemo po lokalni cesti ob jezeru Iseo (lago d'Iseo). Malo pred centrom Isea, spet zavijemo na hitro cesto, ter se potem po obvoznici (tangenziale) peljemo mimo Brescie, do Gardskega jezera. Ob 17:35 se parkiramo na PZA La spiaggia v Desenzano del Garda (N15,487573° E10,521896°). Ker smo cca 200m od plaže in je vroče, se odločimo, da se gremo kopat. Po ohladitvi, pojemo večerjo, se še malo igramo in nato odpravimo k počitku. Kljub temu, da je na PZAju prostora za 70 avtomobilov, jih zvečer preštejemo le še kakšnih 5 prostih.

Capo del Ponte (▼►) in Lago d'Iseo (▼)

7.dan (12.8.2018): Desenzano del Garda – Solkan (286km)

Zjutraj, ko se prebudimo in pojemo, opazimo, da se je PZA nekoliko spraznil. Postanek je dovoljen 48ur, pa še danes je nedelja in za marsikoga (tudi za naju) je jutri delovni dan. Tudi tokrat se s kolesi odpravimo do bližnjega srednjeveškega gradu v kraju Padenghe sul Garda, kjer si ga malo pogledamo, nekaj popijemo in se nato odpravimo nazaj. Ker je ura kosila, naš zadnji dan, zaloge so nam pošle, pa ni volje kuhat, si v restavraciji, ki je tik pred vhodom na PZA naročimo dve pizzi, katere zmažemo pred našim kombijem. Ker nas danes čaka le še pot domov, dan pa je še mlad, se odpravimo na plažo in uživamo v plavanju in počivanju v senčki. Ob 16:30 se vrnemo s plaže, pospravimo in naštimamo vse za odhod. Plačamo oskrbniku in se ob 17:20, pri 31°C odpravimo v smeri Verone. Nekaj časa še vztrajamo po lokalnih cestah, potem pa se ob 18h v Sommacampagni priklopimo na avtocesto, katero zapustimo šele v Vilešu (Villesse). Ob 21h pa smo že parkirani na domačem pragu.

Lago di Garda (◄) in Padenghe sul Garda (▲)

POVZETEK:

Prevoženih: 1.127km

Povprečna poraba: 8,1l/100km

Avtoceste (29,10€):

• Villesse – Portogruaro: 5,70€• Cordignano – Vittorio Veneto nord: 3,50€• Sommacampagna – Villesse: 19,90€	} B kategorija

Gorivo (118,30€ - 91,29l):

- Slovenija: 64,54€ (49,80l → 1,296€/l)
- Italija: 60€ (40,30l → 1,489€/l)

PZAJi (6noči - 106,70€):

- Laghi blu: N46.066265° E12.331982° (samo P)
- PZA Auronzo di Cadore: N46.561140° E12.418518° (voda + praznjenje = 20€/24h ali 3€/h)
- PZA Loita Misurina: N46.58839° E12.25737° (voda + praznjenje odpadne vode = 20€/24h)
- Passo Falzarego: N46.520185° E12.005243° (samo P)
- Passo Pordoi: N46.488003° E11.809839° (samo P)
- Lago di Carezza: N46.411608° E11.574948° (samo P; 1€/h; kao kamper 12€?)
- PZA Forst: N46.675999° E11.112405° (zastonj)
- Curon Venosta: N46.807696° E10.5410015° (improviziran P)
- Camping im Park Glurns: N46.67067° E10.54520° (kamp)
- Camping Mals: N46.683889° E10.551111° (5,50€/0-5let, 37€/parcela z H₂O, elekt. in 2 osebi + 1,25€ taksa/oseba)
- Glorenza: N46.672034° E10.552623° (javni P; 1€/h)
- Passo dello Stelvio: N46.529406° E10.4514485° (P za avtodome)
- PZA Bormio: N46.46260° E10.37190° (voda + praznjenje odpadne vode = 8€/24h)
- PZA Capo di Ponte: N46.02447° E10.34325° (voda + elekt. + praznjenje + wc + tuš = 12€/24h)
- PZA La spiaggia Desenzano del Garda: N45.487573° E10.521896° (elekt. + voda + tuš + wc + praznjenje = 15€/24h + 0,60€ taksa/oseba + 0,60€/kWh)

Info: beti.debenjak@gmail.com

zemljevid prevožene poti (▼)

